

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de avocatul Rotaru Vitalie în numele inculpatului Bunescu Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Bunescu Igor xxx, născut la xx xx xxxx,
originar din r-nul xxxx s. xxxx,
domiciliat r-nul xxxx s. xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.01.2017 – 27.12.2017;

Instanța de apel: 25.01.2018 – 22.02.2018;

Instanța de recurs: 08.05.2018– 18.09.2018.

Asupra recursurilor declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 27 decembrie 2017, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Bunescu Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Fotescu Ion a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea din contul lui Bunescu Igor în beneficiul lui Fotescu Ion a prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei.

Totodată, s-a respins, ca neîntemeiată, cerința procurorului cu privire la încasarea din contul Bunescu Igor a cheltuielilor de judecată în mărime de 751 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Bunescu Igor, la 16 octombrie 2016, aproximativ la ora 20:05 min, conducând automobilul de model "Rover-45", cu n/î xxxx, se deplasa pe str. Bogdan Voievod, mun. Chișinău din direcția bd. Moscovei spre str. Florilor și ajungând în regiunea blocului nr.10, la trecerea nedirijată pentru pietoni, intrând în zona de acțiune a indicatoarelor de informare și orientare 5.40.1-5.40.2 "Trecere pentru pietoni", n-a manifestat atenție sporită la circulație, n-a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a luat în considerație starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și nu a cedat trecerea pietonului, prin ce a încălcat cerințele pct.11 lit. t) Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat: f) să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată, cerințele pct.3 al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente, cerințele pct.4 al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia", cerințele pct.45 al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și cerințele art.22, alin.4) din Legea nr.131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia participanții la trafic sunt obligați să manifeste comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic, iar ca urmare a comis tamponarea pietonului Fotescu Vasile Ion a.n. xxxx, care traversa regulamentar carosabilul, nemijlocit pe trecerea de pietoni, de la dreapta spre stânga,

relativ deplasării unității de transport, cauzându-i ultimului, conform raportului de expertiză nr.xx xxxx din 09.12.2016 vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora victima a decedat.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, care a solicitat casarea sentinței din motivul blândeții pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Bunescu Igor în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 3 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani și cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 751 lei pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

În motivarea apelului acuzatorul de stat a indicat că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că infracțiunea, chiar dacă a fost comisă din imprudență, face parte din categoria celor grave și a avut ca consecință decesul părții vătămate, care se deplasa regulamentar pe trecerea de pietoni. În acest context, pedeapsa stabilită de prima instanță este vădit prea blândă în coraport cu circumstanțele cauzei.

3.2. Avocatul Rotaru Vitalie în apelul declarat în numele inculpatului Bunescu Igor, care a solicitat casarea parțială a sentinței cu emiterea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie stabilită o pedeapsă mai blândă, fără stabilirea achitării unui prejudiciu moral din motiv că prejudicial material a fost achitat pe deplin.

În motivarea apelului a indicat că, sentința este ilegală în partea stabilirii pedepsei, aceasta fiind considerată prea aspră, mai mult, prima instanță a apreciat incorect gradul de pericol social pe care îl prezintă inculpatul, nu a luat în considerație criteriile generale de individualizare a pedepsei și circumstanțele care atenuază răspunderea penală.

Un alt argument în susținerea apelului s-a referit la aceea că inculpatul și-a recunoscut integral vina, a săvârșit o infracțiune pentru prima dată și din imprudență, fapta săvârșită nu mai prezintă pericol social, Bunescu Igor se caracterizează pozitiv și nu are antecedente penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018, apelul declarat de avocatul Rotaru Vitalie în numele inculpatului a fost respins ca nefondat și admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Bunescu Igor, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că prima instanță eronat a conchis asupra aplicării prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, fără a aprecia în

mod corespunzător circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, gravitatea infracțiunii, pericolul social, consecințele grave produse prin infracțiune – rezultate cu decesul persoanei. În contextul dat, instanța de apel a considerat că aceste chestiuni, evaluate în ansamblu, nu puteau duce la aplicarea prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal în prezenta speță.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în procesul individualizării executării pedepsei, a invocat aceleași circumstanțe care au fost reținute la etapa individualizării pedepsei, deși urma să prezinte motive suplimentare în sensul dat. În acest context, instanța de apel a considerat că nu poate fi reținut, drept motiv pentru aplicarea prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, recunoașterea vinovăției, examinarea cauzei în procedură simplificată, căința sinceră, recuperarea prejudiciului material cauzat și caracteristica pozitivă, acestea reprezentând chestiuni care se iau în considerare la stabilirea pedepsei, nu și la individualizarea executării acesteia.

Instanța de apel a statuat că comportamentul inculpatului, care a manifestat căință sinceră, cât și faptul că a recuperat prejudiciul material cauzat, în sine nu pot întemeia aplicarea prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, deoarece aceste chestiuni nu reduc gradul și pericolul social al faptelor comise.

Instanța de apel a considerat necesară casarea parțială a sentinței, cu excluderea aplicării prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal în cauză și cu stabilirea față de inculpat a pedepsei cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea ei în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, pe care a considerat-o echitabilă și aptă să atingă scopul pedepsei penale.

Instanța de apel a mai reținut că din materialele cauzei rezultă că acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale.

Astfel de măsuri invocate de procuror ca cheltuieli ce necesită a fi încasate din contul inculpatului, constituie măsuri procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Prin urmare, cheltuielile judiciare solicitate de către acuzatorul de stat care au fost necesare pentru efectuarea expertizei medico-legale sunt cheltuieli trecute în contul statului, or, normele procesuale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare ce constituie cheltuieli pentru efectuarea expertizei, care în speță este obligatorie.

Cu referire la apelul declarat de către avocatul Rotaru Vitalie în numele inculpatului, instanța de apel a reținut că în cadrul procesului penal a fost înaintată acțiune civilă de către succesorul părții vătămate, Fotescu Ion, care a solicitat încasarea sumei de 300 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Instanța de fond, la soluționarea acțiunii civile, a admis parțial acțiunea civilă formulată de succesorul părții vătămate, Fotescu Ion și a încasat din contul lui Bunescu Igor în beneficiul succesorului părții vătămate suma de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu

moral, menționând că inculpatul benevol a achitat suma de 37 560 lei cu titlu de prejudiciu material. În ședința instanței de apel inculpatul a declarat că este de acord să achite prejudiciul moral în mărime de 30 000 lei încasați prin sentință, renunțând la motivele din apel în acest sens.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond în mod justificat, la determinarea cuantumului despăgubirii morale cuvenite succesorului părții vătămate Fotescu Ion, a ținut cont de consecințele concrete survenite în urma acțiunilor inculpatului, de gravitatea suferințelor fizice și psihice a succesorului părții vătămate.

Prin urmare, instanța de apel a respins argumentul apărării precum că suma încasată de instanța de fond în calitate de prejudiciu moral este exagerată, or, inculpatul a comis o infracțiune gravă, care s-a soldat cu decesul persoanei, iar suma de 30 000 lei constituie un quantum rezonabil și echitabil pentru a acoperi suferințele psihice cauzate succesorului părții vătămate.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

6.1. Procurorul, care invocând temeiurile pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată argumentând că hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece concluzia instanței de respingere a solicitării privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 751 lei, este neargumentată. Consideră, că ținând cont de prevederile art.227, 229 alin.(1) Cod de procedură penală aceste cheltuieli urmau a fi încasate din contul inculpatului.

S-a menționat că instanța nu a ținut cont de faptul că au fost abrogate prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală.

Consideră, că ținând cont de prevederile art.227, 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile pentru efectuarea expertizei urmau a fi încasate din contul inculpatului, dat fiind faptul că efectuarea cheltuielilor într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui care a comis-o, ca urmare cheltuielile sunt imputate persoanei condamnate pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

În opinia recurentului, instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal și i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite și de consecințele ei, și anume că Fotescu Vasile a decedat, vinovatului fiindu-i stabilită o pedeapsă neechitabilă pentru infracțiunea săvârșită.

6.2. Avocatul Rotaru Vitalie în recursul declarat în numele inculpatului, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care

inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probațiune, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, considerând că instanța de apel și-a întemeiat soluția de condamnate pe aceleași probe care au fost examinate în prima instanță; - instanța urma să-i aplice inculpatului o pedeapsa mai blândă, neprivativă de libertate, pe motiv că acesta anterior nu a fost condamnat, pe parcursul urmăririi penale și la examinarea cauzei a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, a reparat prejudiciul material cauzat prin infracțiune iar prejudiciu moral urmează să fie achitat, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror.

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul a indicat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată, că nici una din prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței unor erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în contextul ce urmează se vor puncta raționamentele care au stat la baza acestei concluzii.

Colegiul penal nu reține drept corectă poziția recurentului, precum că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. xx xxxx din 01.11.2016, în mărime de 751 lei, Colegiul penal atestă că, potrivit art.227 alin.(1) și (3), 229 alin.(1) și (3), 27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și

apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a acestuia, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Reieșind din prevederile normelor sus menționate și circumstanțele cauzei, prima instanță a conchis ca cheltuielile judiciare să fie trecute în contul statului.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Activitatea instanței de apel privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Referirea recurentului la Legea nr.316 din 22.11.2017, prin care a fost exclus alin.(2) din art.143 Cod penal, nu poate fi reținută, deoarece respectiva Lege a intrat în vigoare la 09.02.2018, pe când infracțiunea a fost comisă până la aceste modificări.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel în mod just și echitabil a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat în sumă totală de 751 lei, suportate pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală nr. xx xxxx din 01 noiembrie 2016 (f.d.37-38), în privința victimei Fotescu Vasile în scopul stabilirii vătămarilor corporale, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa (f.d.174-192 vol. I), corect și-a motivat soluția în privința vinovăției inculpatului Bunescu Igor și la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art.61 alin.(2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art.75 Cod penal. Instanța de apel a luat în considerare gravitatea infracțiunii săvârșite, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală și astfel au fost reduse corect limitele pedepsei în conformitate cu prevederile alin.(8) a aceluiași articol, stabilindu-i lui Bunescu Igor întemeiat pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 ani, cu executarea

ei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, conform sancțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal reține că instanța de apel, corect a adoptat soluția în cauza dată în temeiul art.415 alin.(1) pct.2) și art.419 Cod de procedură penală, a înlăturat erorile constatate în sentința primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care a stabilit pedeapsa echitabilă aplicată inculpatului, în limitele sancțiunii, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și cu excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul conchide că pedeapsa stabilită lui Bunescu Igor a fost individualizată conform prevederilor legale ce reglementează acest aspect.

Din considerentele expuse, Colegiul penal nu constată nici o încălcare a normelor procesual-penale referitoare la judecarea cauzei în ordine de apel în sensul invocat de recurent, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei contestate.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Rotaru Vitalie în numele inculpatului Bunescu Igor.

Precum a fost menționat supra, recurentul a indicat ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, solicitând să-i fie stabilită inculpatului o pedeapsă mai blândă, cu suspendarea executării acesteia pe termen de probațiune.

Analizând motivele invocate în recurs în raport cu materialele dosarului și prevederile legale, Colegiul penal lărgit constată că acestea nu și-a găsit confirmare.

Concomitent, Colegiul penal lărgit reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică doar modul în care instanța de apel a dispus stabilirea și executarea pedepsei de către inculpat.

Motivele recurentului, precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa, neacordând deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal, Colegiul penal lărgit le consideră drept lipsite de temei.

La acest capitol Colegiul penal lărgit atestă că, potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale.

Conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul penal lărgit constată că, la stabilirea pedepsei inculpatului Bunescu Igor, instanța de apel a ținut cont pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei penale prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, inclusiv de cele enumerate de recurent în recurs, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia.

Mai mult, la numirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă prevăzută de lege, adică din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Astfel, temeiul invocat de recurent, precum că instanța de apel a ignorat principiul individualizării pedepsei penale și nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză, nu pot servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești, din motiv că circumstanțele invocate de recurent, precum: recunoașterea vinei, căința sinceră, lipsa circumstanțelor agravante, recuperarea prejudiciului material, au fost luate în considerație de instanță la numirea pedepsei.

Colegiul penal notează că, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. Din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al vinovatului, ci o facultate pentru instanța judecătorească, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Din speța dată, rezultă că instanța de apel a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită, motivând-și soluția adoptată, indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale, totodată argumentând din care motive este irațională numirea pedepsei inculpatului cu suspendarea executării pe un termen de probațiune.

Astfel, Colegiul penal conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind echitabilă, proporțională faptei săvârșite și individualizată conform prevederilor legale.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, și stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs conchide că în speța dată, n-a fost constatată prezența unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei atacate, impunându-se în consecință declararea inadmisibilității recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de avocatul Rotaru Vitalie în numele inculpatului Bunescu Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018, în cauză penală privindu-l pe Bunescu Igor xxxx, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 18 octombrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Conzac

Victor Boico